

25. dubna 2011 v 22:48 | Franišek z Kraslic |

Slíbené ohlednutí na 16. duben, kdy se slavil v Teplé u Mariánek tradiční 20. ročník "THE UNDERGROUND BIRTHDAY PARTY".

Toto pártý bylo avizováno jako poslední na tomto místě. Důvodů proč "poslední" je několik a pokud někoho zajímají, je dobré se optat přímo zakladatele a hlavního pořadatele těchto sqělých pártý, Petra "Kolji" Horáčka, kterému moderátoři František "Čuňas" Stárek a Radomil Uhlíř popřáli k narozkám a odstartovali oslavu. Mě osobně se líbil jeden vyslovený důvod proč poslední pártý, který jsem zaslechl v pozdní hodině od (nejmenovaného) rozjařeného umělce, který věruhodně tvrdil, že v místě kulturáku povede brzy dálnice :-).

Začátek byl stanoven na 16.hodinu a konec na 6:00 ráno. Ale již od 14:00 hod. se do sálu trousili jedinci, kteří s oslavou začali o několik hodin dříve. Sál byl vyzdoben jak na ples a protože "Mrtví konipásci..." vynechali, tak se úvodního koncertu ujal Karel Vepřek, který kromě svého programu vyplnil čas konipásků. Bylo to jasné, konkrétní a hlavně zábavné. Myslím si, že kdyby měl Karel nahradit další dvě kapely, tak bysme se určitě nenudili. Hrál sám na kytaru, foukací i tahací harmoniku-heligonku. Jeho zhudebnělé texty jsou potvrzením dobrých kvalit výborného písničkáře připomínajícího Sváťu Karáska a Karla Kryla. Jeho vystoupení nás přenášelo jakoby po vlnách z konce 70 let do současnosti, kde zazněli snad ze všech jeho vydaných alb líbivé písně. Snad proto, že K. Vepřek byl se Sváťou Karáskem zakladatelem kapely "Pozdravpámbu", měli jsme možnost slyšet nejvíce z repertoálu této kapely. A jak už to mezi námi důchodci bývá, tak jsme byli nuceni vyslechnout od Vepřeka nepovzbudivou zprávu o nečekaném odchodu bubeníka na věčnost a momentálního zdravotního stavu Sváti Karáska. Z čehož vyplývá totální "zánik" kapely "Pozdravpámbu".

Po K. Vepřekovi nastoupili ostřílení undergroundový "poutníci" s kapelou "Hokr", která vznikla koncem 70 let a po zániku v r. 1999 se opět dočkala vzkříšení pod názvem "Poco Loco" s hlavními-původními hráči. Od r. 1979 si zahrálo v kapele Hokr + Poco Loco snad 15 muzikantů na strunné, dechové, smyčcové a bicí nástroje a jako by zázrakem se v Teplé kapela Hokr vyjádřila v posledním seskupení, které bylo napočátku i se zakladateli: Pavel Čermák- klávesy, zpěv; Vladimír Liška- zpěv, perkuse; Richard Slach-saxofon, kytara, flétna, megafon; Honza Škopek-baskytara; Franta Jakeš-bicí. Více jak 30 ti letá poutní cesta těchto podzemních umělců nesla jasné stopy vývoje undergroundu a rockové hudby ze 70 let do současnosti. V jejich vlastní tvorbě neunikly bystrému uchu melodické doteky rockových hvězd 70 - 80 let, stejně tak jakoby projevy DG 307. Celistvý koncert byl promixován jazzovými prvky, u jedné skladby i v rytmickém triu, kde se předvedli jak bubeník Franta, tak Láďa na perkuse společně s Pavlem, který odskočil od kláves a doslova drtil congo. Myslím si, že pestrá a stále proměnlivá rytmika, je vybroušeným fundamentem kapely...Kdo skladby dobře neznal, tak jako třeba já, mohl při každé očekávat nová zajímavá překvapení, která jsou oblíbená hlavně v psychedelických kapelách... ale vždy zakončená skluzem do sladko-melodických pasáží. To vyžadovalo soustředěnost a pro mě to byla větší soustředěnost na muziku než na texty, které jsem asi díky mému vzdělání moc nechápal. Každopádně jsem si užil a kdybych byl v Praze, neminul bych jejich následný koncert s "esy undergroundu" v Lucerně.

" Na našich setkáních je zvykem, že se necpeme jen pivem a kořalkou, ale dáváme prostor duchovnímu pokrmu, protože i Božím Slovem je člověk živ... a tak bude následovat Bohoslužba s našim undergroundovým farářem z Prahy, ale známe ho z festivalů z Trutnova, Láďou Heryánem a s

Františkem Hanzlíčkem...". Tak nějak podobně uvedli moderátoři "Čuñas" a Uhlíř naši následnou Bohoslužbu. Po zatroubení na šofár hrál na akustiku a zpíval Láďa píseň "Grace-Milost" a jako druhou píseň "One-Jedno" od skupiny U2. Obě za mého lehkého doprovodu na congo. Mezi písněmi byl krátký příspěvek o důležitém příkazu Pána Ježíše, o nutném druhém narození z Ducha, na podkladě kontextu z Bible, evangelia Jana 3. kapitoly, verše 1. - 7. Po Božím požehnání a modlitbě za všechny přítomné, ale i za Sváťu Karáska, tón "G" z šofáru ukončil malou Bohoslužbu, která byla též oceněna aplausem, stejně jako všechny vystupující kapely.

Vlastu Třešňáka znám více jako folkového písničkáře než frontmana rockového bandu. A protože jsem ho léta neslyšel, tak jsem byl mile překvapen. Jednoduchý, staro-novo-rockový, melodický. Při jeho vystoupení jsem šel s většinou přítomných shazovat dkg do kotle, který se pod pódiem s přibývajícím časem stále naplňoval. Prostor na tanečky byl už minimální, ale ploužit se při sčelém blues stále ještě šlo. Text byl tentokrát srozumitelný a bend ve složení Vlasta Třešňák-kytara, zpěv; Mirek Panáček-kytara; Jan Volný-baskytara; Jan Štolba-saxofon; Martin Rychta-bicí roztančil většinu přítomných.

Při přípravě Plastic People of Universe vyplnili mezičas oba Moderátoři posílení o Ivana Martina "Magora" Jirouse a srandy bylo kopec jak slovem, tak skorozpěvem... Dnes jsem dostal zprávu, že Martin Jirous je stabilizován a nadále hospitalizován. Plastici stejně dobrý jako vždy, tentokrát bez komentáře.

"Underground Birthday v Teplé" 16.4. 2011-pokračování + konec

Kolem půl noci, při koncertu Plastiků byl sál na vrcholu "přeplnění". Kapacita sálu KD v Teplé je při polo-stolové úpravě 200 lidí. Platících oslavenců bylo 317, takže celkem s pořadateli a s účinkujícími se na párty sešlo přes 400 lidí. Početná delegace dorazila z K.Varů a z Prahy. Oslavu si nenechali ujít ani Moraváci a většina přítomných patřila mezi tradiční návštěvníky festivalů "Open Air Trutnov". Proto nečekaná přítomnost Martina "Geronimo" Věcheta (hlavního organizátora mega-festu v Trutnově) vzbudila pozornost přítomných, zvláště při jeho vyprávění o "hororové" cestě vlakem z Varů do Teplé, kterou absolvoval od 17,00 do 23,00 hodin. Marně se snažil dovolat na mobily, které i kdyby byly zapnuté, tak pro stálý "undergroundový šum", pro příjem zbytečné...

"Libor Krejcar & Trainers of Flowers" nastoupili po Plastikách ve formaci: Libor Krejcar - "hlas", saxofon; Mariana Krejcarová - "hlas", perkuse, housle; Jiří Benda - basová kytara, sampler; Radek Roselt - kytara; David Kolovratník - bicí. Instalace velkoplošné projekce a doplňující scénérie si vyžádala delší přestavbu. Kompletní vystoupení by se více hodilo na individuální koncertní scénu, protože v již rozjařeném publiku se nedalo plně soustředit na zajímavý projekt se spoustou hudebních a obrazových efektů, ale i záhadných doprovodných zvukových doplňků. Celá tato Krejcarova tvorba dosvědčovala umělcův charakter, kterým jako by stále tvořivý Libor vtlačil do hudebního díla své spisovatelské, výtvarnické a sochařské hřivny. Mix zvukových a obrazových pasáží, zabelen do "poetických" textů i melodických obměn, působil dost tajemně, což je dobrým psychedelickým kořením v undergroundu. Směr této kapely z části demaskuje i její název "...Trainers of Flowers" (krotitelé květin). Tuto kapelu jsem zažil prvně v životě a myslím si, že až po druhém shlédnutí bych si jí více užil, protože bych se na ní vnitřně připravil. Určitě bych na ní nezval holky na taneček nebo do řádícího kotle, ale pouze do hlubokého pohodlného křesla v první řadě, nejlépe se stálou obsluhou, stejně tak, jako to bejvalo v bijáku s restaurací. Škoda, že mi polovina textů unikala, ale je možnost si vše poslechnout a shlédnout na webu kapely. Závěr byl

impozantní. Za stále hrající zvukové kulisy, náhle kapela zmizela v backstage, na velkém plátně se pásly ovce v nadživotní velikosti a za doprovodu zvukových efektů v kterých byl slyšet zvukový záznam ptáků, slepic a jného zvířectva, jsem mohl pomalu vydechávat... Trochu mi to připomělo "The Primitives group" s I.Hajnišem v 60 letech, při kterých byl na začátku a na konci taktěž spuštěn zvukový projekt z živé přírody..."Voda a ryby" nebo "Ptáci a nebe". No, pro mě zajímavé :-)

Kolem druhé hodiny jsme se s Aničkou rozloučili a odšourali do pelíšku našich hostitelů, vzdáleného pouze 10 minut od místa činu. V kulturáku pokračovaly kapely "Nedělní lidé" a "Holomraz", dle Kolji až do ranních hodin. K mé radosti jsem se na párty setkal s některými přáteli po mnoha letech i s Jirkou Šimkem, ale i se známými krasličáky, kteří se díky "crash-blogu" rozjždějí do avizovaných programů.

Akce byla dobře zorganizována, Čuňasem, Uhlířem a Magorem undergroundsky moderována a já jsem dostal dobrou inspiraci na nedělní krátké kázání v místní evangelické církvi, na téma "Milost & underground".

Byl to dobrý start do Velikonočních oslav i následných letních akcí. Díky Bohu, Frrrrrr.